

Det andra 'Aqabah-löftet

Ett stort antal madinensiska muslimer kom till Mecka för att utföra vallfärden i början av det trettonde året efter profetuppsdragets tilldelning. De var en del av en större grupp hedningar från Madinah. Muslimerna leddes av en man vid namn Bara' ibn Ma'rur. [778]

De madinensiska muslimerna frågade varandra hur länge de skulle tillåta Profeten ﷺ att vandra runt bland Meckas berg, förkastad och i fara för sitt liv. [779]

Flera hemliga möten ägde rum mellan dem och Profeten ﷺ. Slutligen beslutades ett stort möte och en plats valdes. Det var för att ratificera ett fördrag som råkar vara ett av de viktigaste föredragen i mänsklighetens historia. [780]

Ka'b ibn Malik al-Ansari (må Allah vara nöjd med honom), en av de 73 som besökte Profeten ﷺ, gav också en redogörelse för vad som ägde rum under avläggandet av det andra löftet.

Han sade: "Vi lämnade (al-Madinah) tillsammans med de polyteistiska pilgrimerna från vårt folk.

(När vi anlände dit) kom vi överens om att träffa Allahs Sändebud ﷺ vid al-'Aqabah, mitt under at-Tashriq-dagarna. Vi höll vår angelägenhet (och vårt möte) hemlig för de polyteister som kom med oss.

Den utsatta natten sov vi i vårt läger med vårt folk. Sedan, när en tredjedel av natten hade gått, lämnade vi vårt läger för att bege oss till vårt möte med Allahs Sändebud ﷺ - vi lämnade smygande, dolde oss och rörde oss lika tyst som duvor rör sig.

När vi slutligen samlades i bergspasset vid al-'Aqabah var vi totalt 73 män; och med oss var två av våra kvinnor: Nusaybah bint Ka'b och Asma' bint 'Amr. Vi väntade i bergspasset tills Allahs Sändebud ﷺ kom till oss.

Al-'Abbas ibn 'Abd al-Muttalib kom med honom. Fastän han ännu levde enligt sitt folks religion ville al-'Abbas vara närvarande i sin brorssons angelägenhet för att försäkra sig om att allt gick väl för honom.

När han (dvs. Allahs Sändebud) satte sig var den förste att tala al-'Abbas ibn 'Abd al-Muttalib; han klargjorde att Sändebudet hade tillräckligt skydd av sitt folk, Hashims barn, men att han ändå ville emigrera till al-Madinah.

Genom att säga detta ville al-'Abbas försäkra sig om att Ansar (muslimerna i al-Madinah) skulle skydda sin brorson; och om de inte kunde – föreslog al-'Abbas – borde de låta honom vara kvar i Mecka.

Ansar bad att Allahs Sändebud ﷺ själv skulle tala och nämna, för sig själv och för sin Herre, vilka villkor han önskade. Profeten ﷺ sade: *'Jag tar ett löfte av er om att ni skall skydda mig från det som ni skyddar era kvinnor och barn ifrån.'*

Al-Bara' ibn Ma'rur tog honom i handen och sade: *'Ja, och vid Den som sände dig med sanningen, vi skall skydda dig från det vi skyddar våra uzur ifrån (uzur betyder bokstavligen kläder; vad som avses här är kvinnor eller själar, så att innebörden av hans ord är: Vi skall skydda dig från det vi skyddar våra kvinnor och våra egna själar ifrån).'*

Ta alltså vårt löfte, O Allahs Sändebud. Vid Allah, vi är krigets folk och vapnens folk. Vi har ärvt dessa egenskaper, den ene ädlingen från den andre, i många generationer.'

Abu al-Haytham ibn at-Tayyihan (må Allah vara nöjd med honom) avbröt honom och frågade: *"O Allahs Sändebud, mellan oss och (vissa) människor (dvs. judarna) finns rep (dvs. ett bindande förhållande, eftersom vi är grannar), och vi är på väg att bryta dem (genom att följa dig). Om vi gör detta och sedan Allah skänker dig seger – kommer du kanske då att återvända till ditt folk och lämna oss?"* (Han anspelade på fruktan att om Profeten ﷺ sedan lämnade dem, skulle de stå ensamma mot de angränsande judiska stammarna; i det som följde försäkrade Profeten ﷺ honom om att han under inga omständigheter skulle lämna dem.)

Allahs Sändebud ﷺ log och sade: *'Nej, tvärtom – blod är blod och förstörelse är förstörelse. Jag är av er och ni är av mig. Jag skall kriga mot dem ni krigar mot och sluta fred med dem ni sluter fred med.'*

Han ﷺ sade sedan: *'Utse bland er tolv hövdingar (eller representanter), vars löften skall vara bindande för deras folk (dvs. för er övriga).'* De utsåg följaktligen tolv hövdingar – nio från Khazraj och tre från Aws.

(Efteråt) uppmanade Sändebudet ﷺ dem att återvända till sitt läger. (Men innan de gjorde det) hörde de Shaytan (Djävulen) ropa ut en varning till Quraysh. Al-'Abbas ibn 'Ubadah ibn Nadlah (må Allah vara nöjd med honom) sade: *'Vid Allah, Den som sände dig med sanningen – om du vill kan vi kasta oss över Minas folk (dvs. Quraysh) i morgon med våra svärd.'*

Allahs Sändebud ﷺ sade: *'Vi har inte beordrats att göra det; återvänd istället till era tillhörigheter (dvs. ert läger).'*

De återvände till sina tillhörigheter, och på morgonen kom en grupp ledare från Quraysh till dem och frågade om vad de hade hört angående deras trohetsed till Profeten ﷺ och deras inbjudan till honom att emigrera (till al-Madinah).

Polyteisterna bland Aws och Khazraj (som inte visste något om vad som hade hänt natten innan) svor att de inte hade gjort något sådant; medan muslimerna bland dem tittade på varandra.

Quraysh-folket reste sig för att gå, och bland dem var al-Harith ibn Hisham ibn al-Mughira al-Makhzumi, som bar nya sandaler. Som om jag ville delta med folket i vad de sade (dvs. att svära att de inte hade avlagt något löfte), sade jag (till en av ledarna för Aws eller Khazraj):

"O Abu Jabir, kan du inte skaffa dig – du som är en av våra hövdingar – sandaler liknande dem som denne unge man från Quraysh har?"

Al-Harith hörde vad jag sade. Han drog då av sig sina sandaler från fötterna och kastade dem mot mig och sade: *'Vid Allah, du skall förvisso bära dem.'*

Abu Jabir sade (till mig): *'Var tyst! Vid Allah, du har retat upp denne unge man. Ge tillbaka hans sandaler!'*

Jag sade: *'Nej, vid Allah, jag skall inte ge tillbaka dem!'* [781]

Jabir ibn 'Abdillah (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

"Allahs Sändebud ﷺ stannade i tio år [782] i Mecka och följde folk hem, gick till 'Ukaz och Majanna under festivalerna och frågade: 'Vem ger mig skydd? Den som hjälper mig tills jag kan fullgöra min Herres uppdrag skall uppnå paradiset.'

Men han fann ingen som ville ge honom skydd eller hjälp. Till den grad att

någon från Yemen eller Mudar trädde fram och svarade positivt på denna vädjan – bara för att hans släktingar och vänner skulle säga till honom: 'Akta dig för att den mannen från Quraysh inte fördärvar dig!' Och om Allahs Sändebud ﷺ passerade deras läger pekade de finger åt honom.

Detta fortsatte tills Allah sände oss från Yathrib (Madinah) till honom och vi gav honom skydd och trodde på honom. Vårt folk gav sig av, trodde på honom, fick Koranen reciterad för sig och återvände sedan till sina egna, som då tog emot Islam liksom de hade gjort.

Så småningom var det inget Ansar-hem som saknade muslimer som öppet bekände sin tro på Islam.

Till slut rådgjorde vi alla med varandra och frågade oss: 'Hur länge skall vi låta Allahs Sändebud ﷺ göra sina rundor och trakasseras i Meckas berg i ett tillstånd av fruktan?!'

Så sjuttio av oss, män, gick för att träffa honom under valfärdssäsongen. Vi kom överens om ett möte med honom i bergspasset vid al-'Aqabah och gick dit en och två åt gången tills alla var samlade med honom.

Sedan frågade vi honom: 'O Allahs Sändebud, på vilka villkor skall vi avlägga löfte till dig?'

Profeten ﷺ svarade: 'Ni måste lova att ni skall lyssna och lyda, både när ni är aktiva och lata; att ni skall ge, både i svåra tider och i goda; att ni skall uppmana till det goda och förbjuda det onda; att ni skall tala för Allahs sak och inte frukta någon skuld för att ni stödjer Allah; och att ni skall hjälpa och försvara mig när jag kommer till er, på samma sätt som ni skyddar er själva, era hustrur och era barn. Och (om ni uppfyller dessa villkor) skall ni ha Paradiset.'

Vi reste oss inför honom och avlade (nämnda) löfte.

As'ad ibn Zurara, som var den yngste bland dem, tog honom i handen och sade: 'Sakta nu, O Yathribs folk! Vi reste så lång väg med våra kameler enbart för att vi visste att han sannerligen är Allahs Sändebud; att föra ut honom (från Mecka) idag innebär att skilja oss från alla araber, liksom döden för de bästa bland er; och att ni kommer att drabbas av svärd. Antingen är ni ett folk som tålmodigt uthärdar allt detta, och er belöning kommer att vara hos Allah; eller fruktar ni att ni kommer att visa feghet (inför alla ovan nämnda möjliga händelser). Gör alltså klart vilket det är, ty ni har en bättre ursäkt inför Allah (om ni gör era avsikter klara nu, snarare

än att lova nu och bryta löftet senare).'

De sade: 'Flytta på dig, O As'ad, ty vid Allah skall vi aldrig lämna, avstå från eller bryta villkoren i detta löfte.'

Vi reste oss alla och avlade (ovannämnda) löfte till honom. Han tog ett förbund av oss och nämnde villkoren (för löftet), och han sade att han som gengäld för uppfyllandet av dessa villkor skulle ge oss Paradiset." [783]

Jabir ibn 'Abdillah sade: "Vi (dvs. muslimerna i al-Madinah) sade: Hur länge skall vi lämna Allahs Sändebud att vandra runt och jagas bort i Meckas berg! Hur länge skall vi lämna honom att vara förskräckt däröver?"

Och så lämnade sjuttio av våra män för att möta honom och nådde honom under (hajj-)säsongen. Vi kom överens om att möta honom i bergspasset vid al-'Aqabah.

(För att säkerställa sekretessen) gick vi till honom en eller två man åt gången tills vi alla var samlade hos honom.

Vi sade: 'O Allahs Sändebud, på vilka villkor skall vi avlägga löfte till dig?'

Han ﷺ sade: 'Lova mig att ni skall lyssna och lyda, både när ni är aktiva och lata; att ni skall ge (för Islams sak), både i fattigdom och välstånd; att ni skall uppmäna till det goda och förbjuda det onda; att ni skall tala för Allahs sak och inte frukta - när ni gör något för Allah - en skuldanklagares skuld; och att ni skall stödja mig och skydda mig när jag kommer till er, på samma sätt som ni skyddar er själva, era hustrur och era barn. Och (om ni uppfyller dessa villkor) skall ni ha Paradiset.'

Vi reste oss inför honom och avlade (nämnda) löfte.

As'ad ibn Zurara, som var den yngste bland dem, tog honom i handen och sade: 'Sakta, O Yathribs folk. Vi reste en så lång sträcka med våra kameler enbart för att vi visste att han sannerligen är Allahs Sändebud; att föra ut honom (från Mecka) idag innebär att skiljas från alla araber, liksom döden för de bästa bland er; och att ni kommer att drabbas av svärd. Antingen är ni ett folk som tålmodigt uthärdar allt detta, och er belöning skall vara hos Allah; eller fruktar ni att ni kommer att visa feghet (inför allt ovanstående). Gör alltså klart vilket det är, ty ni har en bättre ursäkt inför Allah (om ni gör era avsikter klara nu, snarare än att lova nu och bryta löftet senare).'

De sade: 'Flytta på dig, O As'ad, ty vid Allah skall vi aldrig lämna, avstå

från eller bryta villkoren i detta löfte. Vi reste oss alla och avlade (ovannämnda) löfte till honom. Han tog ett förbund av oss och nämnde villkoren (för löftet), och han sade att han som gengäld för uppfyllandet av dessa villkor skulle ge oss Paradiset.' ” [784]

Fotnoter:

[778] En berättelse från Ibn Ishaq via en hasan-kedja – Ibn Hisham (2/92).

[779] En berättelse av Jabir ibn 'Abdillah i Ahmad: al-Fath al-Rabbani (20/270) vars överföringskedja är sahih. Se al-Bayhaqi, Dala'il (2/1442) och al-Dhahabi, Sirat, s. 289.

[780] Styckena under kapiteltiteln hämtades från Dr. Mahdis bok, vol. 1, s. 281.

[781] Majma' al-Zawa'id 2/42–46. Översättning från Dr. 'Ali al-Sallaabis *The Noble Life of the Prophet*, s. 596.

[782] Detta är en ungefärlig uppskattning av Jabir ibn 'Abdillah (må Allah vara nöjd med honom) – Profeten levde faktiskt i tretton år i Mecka efter att ha tilldelats profetskapet.

[783] Musnad Ahmad, 14456 och 14653. Shaykh Shu'ayb al-Arnaut förklarade detta som sahih. Shaykh al-Albani bedömde det också som sahih i *Silsilat al-Ahadith al-Sahihah* (1/133). Anpassad från *As-Sirah al-Nabawiyyah* av Professor Trevor Le Gassick, vol. 2.

[784] Musnad Ahmad, 14653. Shaykh Shu'ayb al-Arnaut förklarade det som sahih i sin takhrij av Sahih Ibn Hibban, 7012. Översättning hämtad från *The Noble Life of the Prophet* av Dr. Muhammad 'Ali al-Sallabi.

Utdrag ur boken "The Biography of Prophet Mohammad ﷺ" vol. 1 av Mohammad Thajammul Hussain Manna.